

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 445. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139956997296/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

salme er (iflg. Severinsen¹⁾) oversat efter Zinzendorfs »Christum über alles liebens«, trykt 1731. Af Brorsons oversættelser tilhører 182 den før-Schraderske gruppe, mens 215 er oversat efter Schrader²⁾, atter et tegn på heftets blandede oprindelse.

T^{2a} (og T^1) synes ikke i samme grad som T^2 (og måske K og S) at indføre udglattende læsemåder (jfr. dog 107:5.3, 15.3); de har også kun sjældent indført moderniserede former (*Hiertets* 107.12.3, *stuches* (for *slykkes*) 207.1.3) og har af og til gl'dgs. former, der rimeligvis er fjernet allerede i Tønderhefterne, fx. entalsformer af verbet ved flertalssubjekt (107:13.6, 15.6, 164:7.8, 10.7, 230:14.5), *siantes*, *lilsiane* 107:6.1, 7.3 (men *synnis* T^{2a-c} 162.1.5). Påfaldende er en række skrivemåder med *aa* for *a*, *æ* for *e*, som har paralleller både i Tønderhefterne og i de andre hss. (se s. 448, 458, 468), og som derfor muligvis afspejler Brorsons eget sprog, fx.: *tilhaabe* 107.2.5 (tilsv. *S*: 197.16.2), *lilmaade* ~ *forstaade* 107.4.1,3, *Taarne* (for *tordne*) 107.7.2, *forloaret* 214 (overskr.), *staaer* (for *stor*) 207.3.3; *æ* for *e*: *rædet* (for *reddet*) 107.3.4, *hæder* (for *heder*) 108.10.5, *Vræden* 107.8.6, *spæ* (for *spee*) ~ *træ* 86.17.5. Desuden finder vi brorsonske særformer som *liolligt* 230.14.3 (se s. 452), *giorte* 164.9.8 (se s. 454), *Vunder nærch* 20:10.7, 11a.3 (se s. 455), *taalligt* 173.14.7 (jfr. *S*: 197.9.6 og s. 459).

T^{2b} og T^{2c} har nr. 29 fælles med T^1 og K . Her er det tydeligt, at K går sine egne veje (se s. 405), medens T^1 og T^{2b-c} har en fælles kilde; de har alle 3 varianterne 3.3, 5.5, 7.4, 10.4, (12 mgl.), 13.1-7, 15.1.3 og tillægsstroferne (*Hierte Suck* dog kun i T^{2b}). Hvor T^{2b-c} står sammen mod T^1 (10.1 15.2), har T^1 sikkert en af sine sædvanlige udglatninger (dog må *forbandet* 8.1 være en ændring i forlægget for T^{2b-c}). Hvor T^{2c} følger T^1 mod T^{2b} (1.3, 4.1), drejer det sig om nærliggende normaliseringer. Da T^{2c} ikke har *Hierte Suck* (T^{2b}), og da T^{2b} ikke følger T^{2c} 's særvarianter, kan T^{2b} ikke være afskrevet efter T^{2c} . Derimod er det ikke udelukket, at T^{2c} kan bero på T^{2b} , men særvarianterne i T^{2b} (2.1, 8.3, 9.6, 18.3) taler dog snarest for, at T^{2b-c} har en fælles kilde, der i nr. 29 har stemt overens med det formodede forlæg

¹⁾ Kirkehistoriske Samlinger 5. Række IV 318 ff.
²⁾ Orulaf (1861) s. 86, 88.